

Szerkesztői iroda:
Kassa, főutca 64. sz. a.
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatok.

Csak bérmentes leveleket

Sz. ha
jon.

Megjelenik minden vasárnap.

SZINÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

A kassai színügyi választmány hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: Báthory Románosik Mihály.

Kiadóhivatal:
Kassa, főutca 64. sz.
hová az előfizetési díjak
küldendők.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Égész évre... 6 frt — kr
Fél évre... 3 frt — kr
Negyed évre... 1 frt 50 kr
Két óra... 1 frt — kr
Egy óra... — frt 50 kr

Előfizetéseket bármely nap-
tól elfogadjátok.
Nyílt-tér soronként 15 kr. A
nyílttéri díjak előre fizetendők

Körlevél,

a színigazgató urakhoz és a szintársulatok tagjaihoz.

A vidéki színészet nyugdíj ügyének alapos rendezése és folytonos ellenőrzése határozottan követeli azt: hogy minden társulatnál a nyugdíj-illetékek és tagsági díjak befizetése, felszámolása, a tagsági könyvekbe való pontos beírása és a pénznek rendes kimutatással hozzánk való beküldése, ne csak általunk itt a központban, hanem a vidéken, minden egyes működő társulat kebelében, egyrésztől a színigazgatók, másrésztől pedig az első sorban érdekelt színészek által közvetlenül és folytonosan ellenőriztessék.

Ezen czél vezérelte a legutóbb tartott színész-közgyűlést azon határozata kimondásánál, hogy az országban működő minden szintársulatnál, a tagok kebeléből egy három tagu ellenőrző bizottság választassék, melynek hivatásához tartozand nemcsak lelkiismeretesen arra ügyelni, hogy az igazgató által minden hó végével a tagok nyugdíj- és tagdíj-illetékei ne csak pontosan levonassanak, de névszerinti kimutatásba foglaltatva, a központi igazgató tanácsához be is küldessenek.

E végre felhívják tisztelt uraságod, hogy szíveskedjék a társulati tagokat a mondott czélra míelőbb egybehívni, nekik jelen ügyet a legutóbbi közgyűlési határozat értelmében előterjeszteni s őket felszólítani, hogy az ellenőrző bizottságot saját kebelükből azonnal alakítsák meg.

Ezen bizottságnak lényen feladata az igazgató ural együtt, a levonandó nyugdíj- és tagdíj-illetékeket sorjában számba venni, a kimutatásba bejegyezni és ezen kimutatást a bizottság minden jelenlevő tagjai által ellenjegyeztetni.

Ezen kimutatások hozzánk felküldetvén, úgy az igazgatótanácsnak, mint az érdekelt színigazgatóknak, főleg pedig a színészet működő tagjainak, módjukban állandó nemesak a szükséges kölesönös ellenőrzést pontosan gyakorolni, de a számvitelre nézve is teljes megnyugvást szerezni.

A külválasztmányi tagokat választó társulati közgyűlésről rendszeres jegyzőkönyv veendő fel, mely a megejtett választás után a központi igazgató tanácsához 24 óra alatt beküldendő.

Kelt Budapesten, a magyar színész-egyesület központi igazgató tanácsának 1882. január 24-én tartott üléséből.

Feleki Miklós,
alelnök.

A kassai színház ügyében.

Geröfny Andor a kassai színház jövő évadra való bérbevételeiről lemondott, s ezen lépését az alábbi sorokban indokolja, melyeket a színügyi választmány elnökéhez intézett:

Kassa sz. kir. város színügyi választmánya alelnökének, nagyságos Münszter Tivadar urnak helyben.

Nagyságos alelnök ur!

Midőn Kassa sz. kir. város színházának jövőre való birhatásáért alázattal pályázni bátorkodtam: azon reményben tettem, miszerint az előfordult előzmények által kényszerítette, pár folyamodványban eléggé kimutattam, hogy a színházban ugy mint az most fennáll, mióta a tűzvérendszer miatti változtatások történtek, igazgató fenntartani társulatot képtelen, — tehát reméltem, hogy a tekintetes város vagy meg fogja szüntetni a korlátozó rendeleteket vagy az évi segélyt oly fokozatra emelendi, mely lehetővé tegye a fennállást. De mintán a választást követett városi képviselői közgyűlés lefolyása meggyőzőtt arról, miszerint könnyebbítésre vagy nagyobb segélyre ezuttal kilátás nem lehet, — számot vettem s mint lelkiismeretes igazgató, ki az ügyet apró egyéni érdekeknek felébe helyezem, — beláttam, miszerint így a mostani viszonyok között azon megszokott igazgatói multamhoz méltó társulatot, melylyel az igényeknek s nemzeti kultur feladatommak megfelelttem, — jövőre fenn nem tarthat-

nék. És így semhogy elégedetleneek lennének velem, semhogy egy magam, saját magam megrottására nagyobb áldozathozatalra vállalkozzam, mint azt megbirjam, — elhatározam ezuttal Nagyságodnak kijelenteni s kérni a tekintetes választmány tudomására hozni, hogy én az engem megítéltő bizalomért, melylyel igazgatóvá megválasztattam, — legmélyebb hálam s köszönetemet kifejezve, — e megválasztást el nem fogadhatom s attól viszszafelek.

Magamat kegyes jóakarataiba ajánlva, maradjok alázatos tisztelettel

Kassán, 1882. február 4.

Geröfny Andor,
színigazgató.

CSARNOK.

A nemzeti jellegű színészet.

(Jókai utolsó prólógusához.)

(Folytatás.)

Hogy is döcezenhetett ily nagyot és mélyre művelt korunk izlése, a még nem oly távol utánunk maradt negyven-ötvenes évek művészeti magaslataiból, mikor a művelt nagy népek színpadain ugy mint a mi színpadainkon is egész csoportokban uralkodtak az író és előadó művészióriások, „a költő álmait tolmácsolók, egy másik lángész alkotásaiban?”

Elkezdé a franczia színpad s utána bomlott a világ minden színpada, — a közönség pedig a színpadok után ment, ujjongott és tapsolta az új bálványt, mely elől koldusbottal elfutottak a „szellemóriások és „ködalakká” váltak; — Yocuc kirugdalta őket házaikból, pedig megférhettek volna együtt, az egyik fent a trónuson, lábánál az első lépésőn a másik.

A szellemóriások ködalakjainak nyomában

TÁRCZA.

Remény és Csalódás.

— Rajz. —

Tél van. A hó ezüst lepellel voná be a háztetöket. A hold nappali fényt kölesönzött az éjnek. — A tárgyak mindmegannyi rémalakok olvadnak el szemünk előtt. Oh mily borzasztó éj! Mindenki pihen, csak ő, szegény Károly gunynyaszti íróasztala mellett... ir... s oly mélyen belemerül dolgozatába, hogy nem is veszi észre az idő gyors haladását... a kakukos óra tompa ketyegését... s a harang tizenkét órai kondulását. — Komoly a tárgy... életkérdésű, melylyel foglalkozik, miért ne tenné tehát az éjt nappallá, miért ne tenné alvását ébréletté, hisz csak küzdés és szenvedés az, mely megtermi gyümölcsét. A munkájába bele merült ifju nem veszi észre mégse halvány pislogását... azt sem látja, hogy öreg atyja könyvekkel telt szemekkel feléje tekint ágyából, sokáig elnézi, a nélkül, hogy szólna, mily szorgalmasan dolgozik fia, kinek lelkét magas röptű gondolatok szárnyalják be, olykor-olykor egy-egy szó hangzik el ajkán... majd ismét komorrá lesz... A szép jövő, majd ismét a tántogó nyomor képe áll előtte. Vajjon sikerül-e az, melyért küzdött? Lesz-e elismerése szenvedéseinek? Lesz-e képes meghálálni atyjának írántai jóságát... nagy áldozatát? méltó lesz-e a társadalom büszkeségének tekintetű? nem súlyod-e le a proletárság örvényébe? Oh még több ehhez hasonló gondolatok járják be a szegény ifju agyát s a

hideg, mely fütetlen szobájában majdnem türhetlenné vált — megreszkedeti arezáinak nemes vonásait...oda pillant a pátolatágyra, melyben szeretett jó atyja fekszik, kinek jósága és szeretete buzdítja és lankadatlan szorgalomra serkenti. — Edes Károlyom — szólal meg az atya — menj nyugodni, már oly későre jár az idő, holnap majd folytathatod munkádat — mondá a gondos apa, ki sajnálni kezdé fáradozó gyermekét.

— Nem jó atyám — feleli Károly szemlesütve — hagyj dolgoznom, már nemsokára befejezem, csak még egy néhány tollvonás!

Es a szegény ifju folytatja munkáját. A tollvonásból... lapok... a lapokból ivenk lettek. — Gondolataiba belevegylő a szeliden mosolygó mult... a szerelem istennője... látja a szép jövőt, lelke felvidul, ajkán mosoly hullámszik s a remény anyaga jelen meg előtte biztató szavaival: „Légy erős s ezéled eléred!... És ő dolgozik... fárad lankadatlanul. — A vérfagyasztó hideg daczára lát környezeti... munkája az idő kerekével halad... a függöny ritka szálaín halvány sugár dereng szobájába, mely elhomályosítja a pislogó mécsét. E halvány sugár az élető nap szende sugara. — Ő boldog, egy éj mult el ismét a feledés sötét örvényébe... Kezéből a toll lehanyatlik... szemhéja mint a virágkehely bezáródik... alszik. Most már ő is oly boldog mint a többi; ő is aluszsa az igazak álmát. Aki látná ez arczot, melyre a nyomor barázdákat rajzolt, aki látná a kifejezésteljes séget, mely rajta elmölik, önkénytelen könyekre fakadna és mondaná: „Isten, te oly hatalmas vagy s teremtményed mégis oly elhagyott.” De ő ezt nem mondaná; álmában is a mindenható jóságát magasztalja... Egy kies dombocson találja magát, hol egy házikó áll, karesu dobocskán...

a domblábánál patak folydogál apró kavicsok között. A szeleő öleli a fák lombjait s a madárdal emeli a táj fenséges hangulatát. A ház küszöbön ő ül... Károly, vállára támaszkodik egy nő... festői vonásokkal... egy istennő... ez... neje. Két kis aranyfürtű gyermek játszik a patak habjában. Hívogatják sipokkal a madarakat, melyek lerepülnek hozzájuk, s együtt zengik, együtt busulják el dalaikat. A mennyei kép megzavartatik. — Egy aggastyán közeledik kuszárt hajfürtökkel s megáll-előtűk. Nagyot sikolt, összerogy s haldokló vég-szava: Gyermekem, most boldog vagy! Isten veled... E szavakra szegény Károly felriadt mély álmából... a kép szappanbuborékká lett s ő ismét maga elől bállul, belátja, hogy az csak álom volt:

Álmodni szépeket, reményteljes boldogságunk özőnében, oh mi boldogság, oh mi üdvösség ez minékünk!

Es ő nem zugolódik... nem átkozza lényét. Teljes nyugalommal bizik a természet örök törvényeiben. Hisz az álmok a gyomorból származnak... az álmok nem jelentenek semmit. — Ma még szomoruan tűnneti fel előtte a jövő ijesztő rémképeit, pedig ha tudná, mit rejt az a sötét fátyol, más érzelmek keletkeznének szívében.

Felébredt s magát rozzant asztala mellett találta. Beggel volt. Az ágy, melyben kedves atyja nyugodott, már üres volt. Szegény, kenyeret ment keresni. A nap sugarai oly jótékonyan hatottak tulesigazított kedélyére. — Boldog, mert reménye van, mely támogatja, buzdija.

A budapesti nemzeti színház bíró bizottsága nagy gyűlését tartja, itél színműveket. Javit, elvet, egyaránt. Károly műve is a „szefior” asztalán hever. A napok, kinos nyugtalanságban

nem támadtak méltó örökösök, ha akadt is néhány utánok „révedező,” az óriások nyomát simára mosta a posvány s nem voltak segítők, támogatók nyomot vájani a nagyok útján, hogy megközelítve őket, fenntartásik és folytatólag átszarmazzassák a művet az utódokra.

Nyomat vesztett így költő és művész egyaránt s az Olympusra vezető dísz-utat — dudva, bozót, vadvirág, katángkóró, pipaés, szerb tövis és esalán borította el, mely ma már sűrű fűzfáerdővé vált, eltakarta a reménykedők elől az Olympot s nincs aki kigyomlássa, s a szeméttben elvész minden eszme, minden gondolat!

Hajh szép idő és még nem is oly régen volt az, melyről a nemzet dicső költője Olympus esesére ülve, fájló akkordok mellett onnan a magasból eldalolja nemzetének, hogy is volt hajdan, és hogyan van ma?!... Elregélti, hogy volt ám művész az ő korában is, kitől tanultak „hévvel,” „mélyen érezni,” „híven és igazán szeretni,” — tanulták népek történetét, fényszakot, szivredítő nagy váltásokot, erény próbáit, végdiadalát; gyönyörködtek a népnek tarka életében is, — bűjjében, örömben hűn találva — s az egyszerű busongó dalokban.

Biz így volt ez csak nem nagyon régen is! Pedig — pajta, esőr, deszkabodé szolgál csak templomul, s nem aranyos, fényes, csillogó palota! A szellemóriások kivitták ezt a művészetet istennőjének s amiatt a díszes templomok fölültek, — beléült csupaszon Bacchus és egész udvara, léha háznepe.

Hogy is jutottunk emyire?!... Mert oly erős és nagyok érezzük magunkat, hogy a műveltség megszerzése mellett, magunkból is kifordultunk, pedig nem igényli ezt a művelődés igaz, bölcs tana, mely nem arra oktat, hogy művelt franciák vagy németek, hanem művelt magyarok legyünk! Utvesztőre tévedtünk, s valamint mindenben, úgy a színpadon is a dívat után futunk.

A hősök, az ősi erkölcsök, nagy és nemes jellemek eltűntek smint a költő siratja: „jelmezei, mint halott exuviái ott a lomtarban hevernek.”

Az ötvenes évekből és hatvanas évek elején is uralkodtak még a szellemóriások és hódítottak, nyomukban föl-föl tűnédezett egy-egy láng s ime 20 év múltán csak kódalokban jelennek meg a kátnok-költő előtt a szellemóriásokat lépten követő lángok, mint halvány lidérez-tűzek, hirtelen kialudtak. — szétfoszottak.

A nagy alkotók kiüzetve a fényes palotákból, nem volt kinek árnyékában, kinek példáján a még csak támadó utódok felnőjjenek, megerősödjenek s az örökséget átvegyék.

Megszakadt a természetes folyamat, sziklát hengerített útjába az új bálvány — az idegen imádása és a bevonulás díszszekerének küllőibe kapaszkodott az a néhány derék költő és művész-sarjadék is; esőrgő spikát tett föl, mert másként nem élhetett volna meg, hozzá még ki is nevettek és így Thespis szép istenség szekere helyett — húzták s tolták a Bacchusét.

A nemzet egyetlen színműintézte kezdé

telnek el. A várva-várás, a siker bizonytalansága nem hagyja nyugodni. Tépeldőse leirhatatlan.

Hátha nem sikerül? Hátha kudarcot vall. Ezernyi gondolatok merültek fel agyában. Oh isten! miért oly hosszú az idő! Mikor asztalomnál ültem, gyorsan repült a feledés kódébe, most „minden óra századokra nyult.”

A levélhordót mindig a kapuban leste s annyiszor kelle annak tagadó fejbólintásainak beérmie. hogy kétségbe esett. Szüntelen gyötrék aggodalmas gondolatai, talán megsem kapták, talán el sem olvasták. Várt napokig, várt hetekig, míg végre egy reggel, a postás már nem intett tagadolag, hanem távolról mutató a három peccés ajánlott levelet. Az öröm pillanatra elfogó hangját... remegő kezekkel nyitja fel a levelet... ajkai lehanyatlanak... areza halálsápadta lesz... lélekzete fúldoklik... s forró könyvek omlanak búttel arczán... Vége... vége... mindennek. Tehát itt van fáradságom díja, küzdelmem jutalma. Oh ég! mily nagy büntetésed... A levél melyet Károly kapott következő tartalma volt: „Színműve nem felel meg a várakozásnak. Azon jelenet midőn a neje hűtlenségén kifakadó férjet eseteli nem elég élénk... nem természetes.” A pillanatnyi kétségbeesés Károlyt lesújtá. Ha talán nem lettek volna oly nyomorban atyjával, rideg közönynyel vette volna az egész dolgot, de így őt magát mélyen érinté. Lassan vánszorgott szobájába... leült íróasztalához... telvev arról kéziratát s... forró könyveivel arasztá el. E percében megnyílt az ajtó s rajta édes atyja örömtől sugárzó arczal lépett be, ki nem tudá mire vélti fia zokogását.

Az a könyv, mely Károlyt alig néhány perccel anyyra lesújtá, most örömkönyvé változott,

meg a rossz példát, esű játékot — az öngyilkosságot.

Nem kell a jellemet dicsőtő, a vétket büntető tragédia, nem a hazafini erkölcsökre, hőstetkre tanító históriai dráma — melyet kaczagányos, sarkantus-bús magyaroknak gnyóltak — mondá egy Bécs iránt rabszolgai szervilizmussal szaturált intendáns, ki egész életét a konzervellária penészes, pókháló, poros aktái közt morzsolta le s akit a Bach meg Schmerling korszak fómátdorjai épen a legkivánatosabb loyaltásu bábok találtak a nemzeti színház intendánsi székébe, hogy német vízet ne zavarjon a nemzeti művészház, az Erzsébet-téri Kultur (?) német színházzal szemben. — az „Orpheus a pokolban” és a „szép Helena” tanyáján.

Először is elküldé hát a magyar előadó művészet fejlődési színészet Egressyt, a ki kezébe vette Coriolan vándorbotját, s ment mendegélt a szép magyar föld göröngyös rónáin, homokos buczkán, tövises útján, — de ott is idegenül tekintették a koturnusos fejedelmi vándort s azt kívánták tőle, amit a nemzeti színházban az új intendáns dívatba hozott. — „Nem értek én ilyenekhez s már aligha megtanulom...” — mondá busan nagy szerényen az eszméknek, a gondolatoknak lánglelkű alkotója és a kivetkőzött nemzeti karakter csak filléreket nyújtott neki.

M o l n á r Gy ö r g y.
(Vége köv.)

Levelezés.

S z e k s z á r d, 1882. január végén.

Tekintetes szerkesztő ur!

Azt hiszem, nem lesz érdektelen, becses lapja olvasói előtt, ha városunkban, már másfél hó óta működő, Miklós Gyula színtársulatáról egyet-mást elmondok.

Múlt év decz. 18-án kezdtek meg színészeink előadásait „Egy katona történeté”-vel. Ismerve helyi viszonyainkat és a közönség hajlamát a színpártolás tekintetében, nem jósoltunk valami fényes jövődelmeket a társulatnak, kivált mikor már az első előadás is elmaradt, az operette énekesnő betegsége miatt, kit bizonyára, a Bajától Szekszárdig tett hosszas utazás tört meg. A társulat működése, — habár több szerepszakma, nincs kellőleg betöltve, — mindamellett dicséretesnek mondható. Amár egy kissé több szereptudás, ráférne egyes tagokra, mert ez gyenge oldaluk.

A közönség pártolása általánve, a középszerűnél jóval felül áll. Vesztesége aligha lesz az igazgatónak, midőn a saions bevégzi. A Cifra nyomoruságot zsufolt ház előtt adták jan. 17-en először. Az előadás egészen sikerült; a szereplők mind jó kedvvel játszottak. — Nagy hátrányul szolgált, hogy körülbelül egy hóig nem volt a társulatnak karmestere és így nem adhattak operettek. Végre megerkezett Lányi Ernő karmester, kinek zongorajátékát valóban gyönyörrel hallgatta a közönség, a „Tiflida hadnagy” operette előadásán.

A társulat több jó, sőt egy néhány jeles taggal rendelkezik, köztük első maga az igazgató, ki ritkán lép föl, de akkor valódi művészetiel alakítja szerepeit. Reiner Antonia, operette- és népszínmű primadonnát, igen jó hír előzte meg, ki naponta fokozottab mérében hódítja meg közönségünket. Hangja egy a közép, mint a felső regiszterben, tiszta, esengő. Nemesak mint énekesnő, de mint társalgási színész is, jelesen megállja a helyét, mint például „Váljunk el”-ben Cyprienne. Gyönyörűen és kitünő izléssel öltözködik. Utána érdemben Szász né Lieszkovszky Lujzát említem fel, ki első felleptével megnyerte a közönség tetszését. „Ifj. Fromont”-ban Risler né szerepében, kiváló drámai

mert atyja az K...-színházhoz hősszerelmessé történt szerződését nyújtá át.

E félíg szomorú, félíg vídám események után hat év múlt el. A jó atya már a sir fagyos ölében alusza örök álmaid. Károly boldog esaládapa. Szeretett neje s jó kis gyermekei környék. Egymásnak élnek, egymásért fáradnak, közösen gyermekeikért.

Egy napon vendég érkezett. Károly régi jó barátja. Vidáman folyik le egy hét, de a másikon Károlynak el kell utaznia. Nejét s gyermekeit jó barátjára bízza, ki azonban e bizalmat kijátssa... barátját megcsalja. Titkon megy nejehez s behállozza szavaival a szegény nőt, ki pillanatra megfellekedve azon kötelességekről, melyek őt férjéhez csatolják...hajlik a esábitó édes szavaira és...bakik.

Szegény Károly, ha tudta volna, hogy vége csendes házi boldogságának, nyugalmának, úgy talán nem tért volna vissza. Hazajöveletekór mindent megtudott. Erős szemrehányásokat tett nejének, s kiutasítá szobájából. A nő esábitójától is elhagyatva, szegényérzetében nem tudott kihez fordulni pártfogásért, bánatában és szegényében elbujdokolt és soha többé nem hallották híreét.

A megcsalottot ifjú ismét tollat ragadott kezébe. Írt egy drámát...saját drámáját. A multkor nem sikerült jelenet most tapsokat aratott s homlokára babérokat fűzött.

Meszlényi Antal.

hősnő volt, többet és jobbat már nem is várhattunk. Öltözékei rendesen izlések, esinosak és meglepők. Igen tehetségos tagja a társulatnak Hevesi Lajos is, ki sokoldalú és szorgalmas színész. Neje figyelemre méltó tehetség. Sziklay, a közönség kedvence, trambán, vígjátékban, operetben, dícséretesen megállja helyét. Lipsey Judit szép reményekre jogosító tehetség; rövid idő alatt megnyerte a maga részére a közönséget. Jutulomjátéka „Piroska Boriska” volt, kapott egy szép koszorut is. Eddig a következő darabokat adták elő: Egy katona története. Mikányi, Tiszturakza zárdában, Doktor bácsi, Két árva, Igmandi kispap, Válgunk el, Don Caesar de Bazán, Vereshajó, Kisasszony feleségem, Oh azok a férfiak, Proletarok, Tolonez, Stern Izák, (Miklós Javára) Falu rossza, Répási uram leányai, Piroska és Boriska, Haramiák, Angyal Bandi, Cifra nyomoruság, Tiflida hadnagy, Ifj. Fromont és id. Risler, Süketek kell lennie, (delutáni gyermek előadás) és Két pisztoly. Előközülre kitézetett A falu legszebb leánya. A társulat február közepén eltávozik városunkból, hogy merre veszi újat az igazgató, azt talán még ő maga sem tudja biztosan. Ezek után maradtak a tek szerkesztő urnak kiváló tisztelője

Anonimus.

Kérelem.

Tisztelettel fölkérem a „Színészeti Közlöny” olvasó közönségét s különösen a vidéki színészet t. tagjait, ha netalán volna birtokukban egy a vidéki színészet multjára, valamint esupán a komáromi színészetre vonatkozólag: régi színlapok, színházi levelek, emlék- vagy évkönyvek, naplók, sügő- és más zsebkönyvek, halotti gyászjelentések s ezekhez hasonló tárgyak; sziveskedjenek azok a „Színészeti Közlöny” t. szerkesztőjéhez beküldeni, ki azt hozzám juttatja.

A legesekélyebnek látszó adat is, nagy fontossággal bírhat a történet előt. Elhunyt színészek magán-életéből vett adatok, ugyszintén színész-adomak is a legszivesebben fogadtnak s ezek a „Színészeti Közlöny”-ben a beküldő neve megemlítésével közölteni is fognak. Budapest, 1882 jan 25.

Id. Szimyei József.

Vidéki hírek.

— Lapunk azon t. előfizetőit, kiknek előfizetése január hó végével, — a mult számmal, — lejárt, tisztelettel kérjük, méltóztassanak előfizetéseiket **mielőbb megújítani**, hogy a nyomtatandó példányok száma felől és a lap további küldésére nézve tájékozhatssuk magunkat. Előfizetés ár: február—márciusra 1 ftt, három hóra 1 ftt 50 kr.

— Az 1882-ik évi január hó 14-én, újból alakult kassai színiügyi választmány tagjainak névsora. A megye részéről: Alth József, Bárczay József, Bárczay János, Bárczay Odón, Comáromi István, Comáromi László, Darvas Ferencz, Darvas Imre, Dorner Ferencz, Fábian János, Jakabfalvy Ferencz (alelnök), Naményi Gyula. A város részéről: Bielek Aladár, Brósz Jónát (ügyész), id. gróf Csaky Rudolf, Júhácz Mihály, Keczer Miklós, Kleinstszky László, Maléter Vilmos, Münszter Tivadar (alelnök), id. Novelly Sándor, gróf P.chy Manó (elnök), Tomka Mór (jegyző), gróf Zichy Rezső, Koleszár Mihály (pénztárnok).

— Győrött a közönség megfoghatlan közönyt tanusit a színház iránt. Hogyha Pápa nincs, a hová hetenként háromszor átrándul a társulat, már rég vándorbotot ragadtak volna a színészek, hogy masut keressék kenyerüket, melyet tőlük Győr közönségének rideg, indokolatlan közönye megvont. Pedig a társulattal meg vannak elégedve. Pajor Emiliát, a társulat első operette és népszínműnekesnőjét, az ottani lapok a legnagyobb dícsérekkel halmozzák el. „Egy nő kiugrott az ablakon” cz. vígjáték előadásáról azt írják, hogy Törő Bálintnét Pajor Emília oly szeretetreméltóan játszá, mikép a közönséget mind szép játékával, mind gyönyörű dalaival elragadá. A szép Galathéában szintén dícsérik s hozzáteszik a lapok, hogy Pajor Emíliahoz hasonló szép szobrot vidéken alig láthatni. — Méltón álltak mellette Mikei mint Mydás s Nyiregyházi mint Pygmalion, ki szepe énekelte. — Beödy Gábor — hir szerint, — lemond az igazgatásról s a győri színházat a tölre Mándoky Béla veszi át.

— Szabadkán az ottani társulatnak nem a legjobban megy dolga. A közönség nem igen látogaja a színházat. A rendes bérlet biztosítva van ugyan, de bérlet mellett a napi bevétel vajmi csekély. Ha az igazgató új darabokat adat bérletszünetben, rendesen üres házak előtt folyik le az előadás, ha pedig bérletben adja, egy a darabra fordított kiadás még a harmadik előadás sem jön be. Új darabokat kiván a közönség, de valamennyit bérletben. A bérletszünetes előadások között kivételt képezett Vihary Elemér jutalomjátéka, mely alkalommal „A szabadkai két bakter” czimű fércmű hozottat színre. Erre aztán volt publikum. A tambura szó meg a kóló, megtette a hatást. A pénztár valóságos rohamnak volt kitéve, s jó része, a publikumnak be sem fért, a színházba. Vihary élelmességeért bókok

érdem, noha e reklam kisé drasztikus volt. — A darab értéke semmi s csak a szereplők teheték volna valamivé, ha ügyesen alkalmazták volna a helyi viszonyokhoz, de azt egyáltalán elmulasztották. Erdélyi-Marietta ma különösen hangnál volt, gyönyörűen énekelte. Viharynak a jövedelemből 163 frt 67 kr. jutott felébe. — A „Pepi” elefánt, kedden este lépett fel először az ottani színházban.

— **Székesfehérvári hírek.** Élvezetes estében részesült az ottani közönség Tökés Emilia jutalomjátékán, mely alkalommal „Ifj. Fromont és id. Rislert” került szíre. Tökés Emmilát megjelenésekor a nagy számú közönség két koszorúval és rokonszenves tapssal üdvözölte. Szerepét áttanulmányozva játszotta. Az orosz-lánrészt Vedressnek jutott id. Rislert szerepében; oly kitűnő előadással még nem láttuk színpadunkon e szerepet mint tőle, írja a „F. H.”, pedig e szerepet a nemzeti színház egyik tagjától is volt alkalmunk színpadunkon látni. Czeez Katalin, Bihary, Szathmáry ügyes játékkal emelték az est sikerét. — Bihari Béla fiatal tehetséges színész javára „Párisi szegények” című dráma adatott. A színházat a legdiszesebb közönség töltötte be és a jutalmazandó megjelenésekor szűnni nem akaró rokonszenves tapssal s két díszes babékoszorúval tüntette ki. Biharinak Bernier Andor személyében oly szerep jutott, melyben tehetségét teljesen érvényre tudta emelni. — No lám, most egy éve Bihari ur, de még magunk sem hittük volna, hogy egy ósváros művelt közönsége ily kitüntetésben részesítse. Igaz az, hogy senki sem tudja, kiből minő tehetség rejlik. — A „Kéjtudás” ez bohózat nagy tetszéssel adatott; a szereplők élvezetes játéka nagyban emelte az előadás sikerét. — Vidor Pál, a népszínház tagja háromszor lépett fel az ottani színházban mint vendég, valószínűleg szép sikerrel.

— **E. Kovács Gyula**, ki kolozsvári vendég-szereplését hétfőn a „Jakab urfi” című vígjátékban fejezte be, a jövő héten Szatmára megy vendégszerepelni Bényei István színtársulathoz. Febr. 9-én lép fel Szatmáron először és febr. 20-ig a következő darabokban játszik: Hamlet, Othello, Bánk-bán, Don Caesar de Bazan, Lowoodi árva, Lear király, Betsyá kendője; és talán Rislert is fogja adni.

— **A kassai** magyar nemzeti színház alapítói gyarapítására újabb adakozók névsora: (Folyt.) Tökésben adakoztak: Naményi Gyula 100 frt, Nagy László 100 frt, Mácza János 100 frt, Darvas Imre 100 frt, Dorner Ferenéz évenként 20 frt, öt éven át, Kleinszky László haláláig évenként 2 frt, Szmeessényi Ödön 5 frt, Kéler József 10 frt, Ruzsinkó Zsigmond 5 frt, egyszerre mindenkorra. (Folytatjuk.)

— **Aradon** a „Czifra nyomorúság” január 30-án került először szíre s zajos és nagy hatást keltett. A színház zsúfolva volt. Az előadás gyorsan és összevágóan folyt le. A szereplők közül első sorban a széptehetségű Lányos Iliát kell kiemelnünk, ki Bella szerepében végig igen szépen s egyes mozzanatokban megragadóan játszott. Szép és hatásos jelenetei voltak Hunyady Margitnak, ki Esztert lelkesedéssel játszotta. Ruka szeresével játszotta Somogyi Károly Bálnait, Szathmáry Árpád az öreg Csomát, Bács Poprádit, Sz. Németh Mádi Simit, kiket nyílt jelenetben is többször kihívtak. — **S e h w a r z** Emma jutalomjátékára „Tiszt urak a zárdában” című operettet adták. A jutalmazandó esengő hangjával és kiváló kedvességével nagy vonzerővel bír. Schwarz Emmát kiléptekor élénk tapsokkal, egy fehér atlaszkelmével és egy rózsás, kék szalaggal átkötött koszorúval fogadta és jutalmazta a közönség hálás előismerése. És a taps újból és újból kitört az előadás folyamán.

— **Szinlap selyemből.** Egy 43 éves színlapot küldtek be a „D-u” szerkesztőségéhez. Kis alakú, s finom selyemre van nyomtatva. Akkor még így volt szokás. Szövege így hangzik: „Egri János jutalomjátéka. Nagyvárad, kedd, karácsony-hava 2-án 1839. „Norris, vagy a partjáró leányok.” Uj színjáték 4 felvonásban. Németben Strandres Tochter. Fordította Szigligeti Eduárd 1839. — A t. közönség kegyébe ajánlja magát alázatos szolgáljuk Egri János.”

— **Pápin** a győri színészek még mindig meglepően pártolásban részesülnek. A kis herceg, Kapitány kisasszony, Tiszturak a zárdában, Nisida, zsúfolta házak előtt adták.

— **Szegeden** Nagy Ibolyka, e szép reményekre jogosító tehetség, befejezte fényes sikerű vendégszereplését. Utolsó föléptélül és jutalomjátékául Shakespeare elévülhetlen szépségű drámáját, „Romeo és Julia” került szíre, Julia szerepében a jutalmazottal. Ez az est a kedves vendégre valódi diadalest volt. Minden zugában zsúfolta ház 17-szeri kihívás, egy gyönyörű fehérszalagos koszoru e fölrattal: „Nagy Ibolykának — Szeged közönsége

1882. január 30.” és bouquet meg egy igen szép gyémántos függő voltak a jutalomjáték eredményei, ez oly kiüntetés, a minőt Szeged közönsége csak kiváló kedvzeneinek szokott juttatni.

— **A szegedi** állandó színházra, kiiratott az építési pályaverseny. Az építkezés azonnal fogatna helyre és 1883. augusztus 15-ikére teljesen befejezendő. A bányapénz 15,000 frt. Zárt ajánlatok f. évi február 23-ikáig a szegedi polgarmesteri hivatalnál nyújthatók be.

— **Kassán** a „Czifra nyomorúság” rendkívül fényes sikert aratott. A helyi sajtó és a közönség, a legnagyobb dícsérettel illeti egy a darabot, mint a kitűnő előadást. Még a magyar színiügy ellenségei is elismerik, (mert hát ilyenek is vannak) hogy ritka élvezetben részesültek. A darabot négyszer adták egymásután telt házak előtt. A szereplők egytől-egyig, mind kitettek magukért. Gerőfi (Bálnai) H. Szabó Ilka (Eszter) Vinczéné (Zsófi) Kutasi Janka (Bella) Erdélyi Gizella (Mézessé) Kömivesné (Parthenia) Makainé Ilka (Zenolia) Dálnoky (Sodró) Takács A. (Csoma) Lenkei (Mádi Simon) Fehérvári Ottó (Poprádi) Mészáros Lajos (Tarczali) a legnagyobb elismerést érdemlik meg jeles alakításukért. — Kedden Liezenmayer-nővérek jutalomjátékául „Kukli predikációk” vigjáték és „Nőművelde” operette adatott. A felvonás közbe a táncokkal. Jutalmazandókat megjelenésükkor, nagyszerű ovációval, koszorúval, melyeken kék és fehér selyem ruhakelme volt, virágsokrokkal, virágcsóval fogadta a közönség, mely a színházat zsúfolásig megtöltte. Kaptak 2 aranylányzatot, 1 gyémánt függőt és 100 frtot. A „Grand Passerieuse” tánczot kiváló ügyességgel és kecseslel lejtették, melyet zajos tapsok közt meg is kellett ismételnük. Lenkeyné is nagy tetszésben részesült, a bravúrral előadott „Jockey” tánczért; az ő tánczát is megújratattak. — F. hó 7-én, kedden lesz erdélyi Gizella k. a. jutalomjátéka, mely alkalomra Erdélyi Marietta k. a. Kassára érkezik ez egy előadásban részt venni. „Boccaccio” kerül szíre, a címzerepben, a vendégművészsével. Felhívjuk ez előadásra helybeli olvasóink becses figyelmét.

— **B. Gyulán** a „Korona” vendéglő udvarán felépített szinkörben tartja előadásait Konrádi lovarda társulat igazgatója. E nyári szinkör eléggé jól van átalakítva e célra, hanem azért még is erősen érzik a téli „ajért,” dacára annak, hogy 2 kemence is van felállítva benne, mely izzad a parázsól. — A mi a közönség pártolását illeti, a „B. K.” szerint Konrádi ur meg lehet vele elégedve, mert eddig majd mindig telt ház előtt tartá produkcióit. Hiába: „A közönség szeszélye, élelebb mint eszéje” mondá egykoron egy praktikus vén színész. Egy este több bevetele van, mint Csabán a színészeknek egy hét alatt.

— **Temesvárott** a magyar színügy-gyámo-lító egyesület, a legközelebbi napokban fog megalakulni. Az alapszabályok elkészítése végett kiküldött bizottság már befejezte munkálatait s az egyesület tagjaiul máris sokan ajánlkoznak. Az alapszabályok szerint a magyar színi-évdal Temesvárott, a nagyobbít első napján kezdődik s virágvasárnapon végződik. Ez időre az egyesület pályázatot fog hirdetni, s az elfogadott ajánlattevő színtársulatot erkölcsi és anyagi támogatásban fogja részesíteni.

— **Pécsi hírek.** Munkácsiné-Tóth Ilka jutalomjátékául „Godelot Hotel” francia bohózat adatott elő. Jutalmazottat, ki kedves és természetes naív játéka által a közönségnek határozott kedvzene lett, kiléptekor a közönség élénk tapssal üdvözölte, tisztelői pedig nagyszerű kamelia-koszorúval, bokrétával és egy levélborítottban 50 frrtal lepték meg. A nagyszámú közönség a darab komikus jelenetein sokat nevetett. — Legközelebbi operette-ujdonaságul az „Üdvöske” van kitűzve, mely a budapesti népszínházban oly nagy sikert aratott. — Kronheiser Aurelia kisasszony pénteken kezdte meg vendégszereplését. A kisasszony, ki több elsődrendű külföldi színházban volt tagja, igen szép sopran hanggal bír. — A „Czifra nyomorúság” harmadszori előadása is zsúfolta házat eredményezett. A szereplők ez alkalommal is kedvvel és igyekezettel játszottak. Morvay, ki eddig nem egészen helyesen fogta fel és vitte ki Tarczali szerepét, ezuttal találóbban alakított. Benedek (Csoma Bálint) mint rendező, ez estén is kitűnő volt. Kivüle különösen jók voltak még Munkácsiné (Bella), Gyöngyösi Etel (Eszter) és Boros Pál (Mádi Simon).

— **Szerződés-kötések.** A debreczeni színtársulat tagjai közül, eddig a következők irtak alá új szerződést Krecsánynál: Némethné Demjén Mari, Abonyi Gyula, Delin Henrik (karmester) és Somló Sándor. — **E n y v á r i** Sarolta, kedvelt énekesnő ki veszélyes torokbajából felgyógyult, f. évi februártól szeptember végéig Csóka Sándor színiigazgatóhoz szerződött Szabadkára. — **N é m e t h** János tenorista, a bpesti nemzeti színházról, 2700 frt gagera a kolozsvári színházhoz szerző-

dött. — **L o e s a r e k** György karnagy és neje Némethy Gizella virágvasárnaptól Aradra. — **S o m o g y i** Károly, a vidék egyik legkitűnőbb szerelmes színésze, nejevel együtt Aradról, Szegedre, Aradi Gerő színiigazgatóhoz — szerződtek. Somogyi távozását nemcsak az aradi közönség, de pályatársai is sajnálják, mert mint rendezőt és színészt egyaránt szerették.

— **A „Veszprém”** című lapban, következő elismerő sorokat olvassuk: Balog Alajos jeles színtársulata, befejezte városunkban működését. A derék színiigazgató iparkodott újabb és újabb darabjaival a közönség igényeinek eleget tenni. A tagok pedig játékaikkal törekedtek a közönség tetszését megnyerni s így minden részről dícséretet törékvés, és mégis pártoláshány! A mi közönségünk olyan, ha nincsen itt színtársulat, akkor zugolódik, s a várost unalmasnak, fádának nevezi, ha pedig esetleg itt vannak akkor, nem pártolja, — ami jelenleg beteljesedett. Igaz, hogy a színiigazgató úr is hibázott egy darab előadásával, de utóvégre ez nem oly nagy hiba, mit felejtetni nem lehetne, sőt ép ezen hibája is közönségünk részvételeiben találja főokát. El nem mulasztatom, hogy a jeles színtársulat egyik másik tagjáról, egy rövid megemlékezést ne tegyek. Tóth Anna valóban kitűnő játékaért szép emlékeket hagy maga után. Bodor Etel ügyes s finom játékaért különösen naív szerepekben, a közönség tetszését mindenkor megnyerte. El nem mulasztatom, hogy Balog Alajosné, Ötvös Lóri, Rajzné és Döményné játékaról a legjobbat ne mondjam. — A férfiak közül méltó elismerést érdemelnek: Balog Alajos s fia Árpád, kiről meg kell vallani, hogy derék férfiú. Valóban ritka szép színészi talentummal bír, mert nem egy oldalú, — hanem a tragoediában ép úgy mint a comoediában otthonos; továbbá Kiss Sándor, Paksy Mihály, Kemény, Monori és Andrassy, kik ügyes játékaikkal igen sokszor jól mulattatták a közönséget. Végül Komárom városának azt mondjuk, hogy egyhamar ily jeles színtársulatot nem fogadott be, mint a milyen Balog Alajosé.

— **Felkérjük** a vidéki színészet t. tagjait, kik tudomással bírnak Termesi Gizella, családii nevén Brillman Jusztin, szegedi születésű színésznő hollétééről, szíveskedjenek erről minket értesíteni. Makón tartózkodó szegény öreg anyja kereseti, ki a szegedi árviz óta mitsem hallott leányáról, és így azt sem tudja él-e vagy meghalt. Nyujtsanak ez által némi vigaszt, a mély bánatba merült szegény özvegynek.

— **Kecskeméten** a változatos műsor és a szereplő színészek igyekezete megtörte a közönség közönyét. A színpártolás a lefolyt két hétben ki-elégítőnek mondható. — Balla Béla jutalomjátékául „Hinkó a hóhérlégény” című rémdráma adatott. A színház egészen megtelt. Balla játékat tetszéssel fogadták és többször kihívták. Ez alkalommal Balla Esz Anna asszony is fellépett, mint tánczosnó s egy polkát mutatott be, mely annyira tetszett, hogy meg kellett ismételnie. — **M o l n á r** György, kitűnő tragikusnok, mult hó végén háromszor lépett fel Kecskeméten fényes sikerrel. — **E r d e l y i** Marietta, a vidék egyik jelesebb operetteénekesnője, a napokban kezdte meg vendégszereplését az ottani színházban.

— **A bajai** állandó műkedvelő társulat által rendezett előadás a várokozásnak megfelelően sikerült, mert az ott lévő díszes közönség jól mulatott és a Tóth Kálmán emlékszóbrára — melynek javára az előadás rendeztetett — 184 frt 31 kr. tiszta jövedelem jutott. Szíre került egy 5 felvonásos vígjáték: „Szuzsi ur keservei”. A közönség ki nem fogyott a derültésgébol és sokat tapstolt. A közreműködők nevezetesen: Bene Gyuláné, Scheibner Gyuláné, Suly Margit és Vojnich Ilona úrhölgyek, Allaga Ottó, Devich László, Erdélyi Gyula (pompás Szuzsi volt), Feliceides Emil, Geiger Károly, Klenantz György, Lederer Pál és Scheibner Gyula urak teljes mértékben járultak ez est sikeréhez és megérdemlett tapsokban részesültek. — Ugy tudjuk, hogy a társulat a bőjtben ismét egy színielőadást szándékozik rendezni.

— **Debreczenben.** Szabó-Prielle Kornélia kezdő énekesnő, magas sopran és koloratur hangjával, zajos sikert aratott. Első felléptekoi Boccaccio-ban Fiamettát énekelte. Halmainé helyére óhaj-tana szerződni. — **F o l t é n y i** né jutalomjátéka kedden január 31-én igen szíveslyves tüntetésekre adott alkalmat. A közönség nagy számmal jelent meg és kedvenczet zajos tapsokkal, bokrétákkal és egy gyönyörű koszorúval (melynek levelei közt értékes ajándék rejlett) fogadta. A Birehpfeiffer-féle „Szeresese gyermeke” azonban nem volt alkalmas a hatás fokozására.

— **Kolozsvári vendégszereplések.** Február hóban a következők fognak a kolozsvári színpadon mint vendégek föllépn: Latabár Kálmán Liliomfi, Fenn az erény nincsen kas és a Kis doktor ez.

operetben, továbbá Hunyadi Margit asszony négy-szer. Utána Örley Flóra k. a.; ez után pedig Andorfi Péter, a kassai szintársulat buffója és komiku-sa mutatja be két szerepben magát.

— **Egerben** Völgyi György társulata, a közönség melegebbé és meleg pártolása mellett tartja előadásait. Első előadásul Cifra nyomoruság, második előadásul az „Igmándi kispap” került színre. Ez utóbbiban Hegedűs Zsigmondné (Lazsák Zsuzsa) fényesen oldotta meg szerepét. Sándor Emil (plébános) jellemzetes alak volt. Hegedűs Zsigmond (Király Pista) alakítása és játéka elismerésre érdemes. Völgyi Gyula (Mózse) kis szerepében is megnevetette a közönséget. Eddig előadták még: Az agglegények iskolája, Szomszéd uram kakasa, Ifj. Fromont, és a Szép asszony kocsisa című darabokat.

— **Szentesen**, Turnainé Farkas Eszter jutalmú, a „Legény bolondja” került színre. Ez előadás, — mint nekünk Szentesről írják, — a szó legszorosabb értelmében „jutalomjáték” volt, mind Turnainéra, mind a közönségre nézve, mert a színház zsúfoltságát megtelt szép számu és az eddigi előadások mindegyikét felülmuló intelligens közönséggel, mely szeretett kedvenceit kiléptek tapshivarral és remek virágosokkal tüntette ki, melyeket Turnainé, Szücs Kata tüzzel pattant eleven szerepében, keresetlen, természetes játék-kéért meg is érdemelt. Taps és eljenzés minden felvonás után, sőt nyílt jelenetekben is gyakorta felhangzott. Erzéssel előadott dalai mindenikét zajosn meglepősen megtapsolták.

— **Az ajánkozások** és az „Irodalom” rovatunk, térszűke miatt kimaradtak. A beküldött művek és lapok ismertetését, jövő számunk fogja hozni.

Rövid hírek.

— **B.-C.sabán**, Bánfalvi szintársulata szerdán adta elő az „Igmándi kispap” népszümművet. A darab és az előadás tetszett; a színház igen jól volt látogatva. — **A szombathelyi** színház kiadása iránt a tavaszi évadra, legközelebb kihirdetik a pályázatot. — **A pápai** színház szélszerű tervezete után több színházat szándékoznak építeni, így már elkérték a tervet Zomborba. N.-Kikindára, Egerbe, M.-Szigetre, Szatmár-Nemetibe, Losonezra és Nagy-Kanizsára. — **Csikye**-nek a nemzeti színházban legközelebb premieret tartandó új bohózata „Káviár” már németre is le van fordítva, és ha a nemzeti színházban sikert arat, úgy a bécsi Stadt-theaterben is színre fog kerülni. — **Mungó**, Veszprémből Balog Alajos szintársulata, egy szerezésen fűszerkereskedő inast vitt magával Komáromba. Első szerepe a „Kaptiny kisasszony” ez operetben „nungó”, a szerezés szolgálja. — **Az Egerben** tervezett állandó színház ügyében működő bizottság, a napokban ülést tartott, mely ezen ügynek igen örvedetes lendületet adott. — **Ahol mulatnak** Pailleron I felvonásos vígjátéka nagy sikert aratott a nemzeti színházban. Megjegyezzük, hogy az előbb iratott, mint az „Ahol unatkoznak”. — **Homokay** László társulata (Csánád-ra, Kárpáthy György társulata Vaiszló-ra (Baranyamegye) tették át állomásaikat.

Állandó rovat.

Kormányengedéllyel bíró szintársulatok, jelenlegi állomásai:

Aradi Gerő Szeged. — Aradi szintársulat — Béneyi István Szatmár. — Beódy Gábor Győr és Páp. — Bogó Alajos Pécs. — Bánfalvi Béla Békés-Csaba. — Csóka Sándor Szabadka. — Gerőly Andor Kassa. — Grim János. — Gáspár Jenő Jászberény. — Homokay László Csánád. Horváth Ferenc Velence (Fehérmegye). Jakab Lajos Kecskemét. — Jakabfy Gábor Zombor. — Kárpáthy György Vaiszló. — Károlyi Lajos Szekesfehérvár. — Kőszeghy Endre Tisza-Roff. — Krecsányi Ignác Debrecen. Kétszeri József Felvincz. (Erdély). — Lászy Vilmos Miskolc. — Miklóssy Gyula Szekszárd. — Nyéki János Fogaras. — Polgár Gyula Lugos. Szegedi Mihály Makó. Szabó Antal Vajda-Hunyad. Sztupa Andor Maros-Vásárhely. Tóth Béla Nyitra. — Várady Ferenc Nagy-Borosnyó (Erdély). — Völgyi György Eger. — Zoltán Gyula Szolnok.

Pályázat.

A szegedi szintársulat választmánya, a városi tanács beleegyezésével, a helybeli színház eladásokra vonatkozó engedély kiadását, a jövő színházi évadra is pályázat útján kívánván érvényesíteni:

Mindazon hazai magyar szintársulatok, kik

Scharf F. János gyorsajtómása Kassán.

ezen jogot elnyerni öhajjtják, felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt folyamodványukat, bezárólag f. évi február hó 15-ig ide Szegedre, Kalmár István ügyvéd és szintársulati titkárhoz beküldeni sziveskedjenek.

Az elnyerendő szintársulati állomás a f. 1882. évi október hó 1-től 1883. évi szeptember hó 30-ig terjedő színházi-szezonra adatik ki a megválasztandó szintársulati köteles leendő társulatnak teljes névsorát, legkésőbb a f. évi június hó 30-ig a választmányál bemutatni; a helyi igényeknek meg nem felelő társulat, a nyert jog elvesztését vonja maga után.

Szeged, 1882. január 25.

A választmány megbízásából

Kalmár István,

titkár.

Pályázati hirdetés.

A besztercebányai „magyar színészetet pártoló egyesület” kebeléből alakult „színházi bizottság” részéről, egy magyar szintársulathoz — Besztercebánya városában, három havi időtartamra át, vagyis f. évi október 15-től 1883-ik évi január 15-ig terjedő működése, illetve szerződésétől írt pályázat hirdettetik, s a vidéki szintársulatok t. igazgatói ezentel felhivatnak, miszerint figyelemmel lévén a lentebb jelzett feltételek és kedvezményekre, pályázati nyilatkozatukat, a társulati tagok megnevezése, s a szakképesség részletes kiemelése mellett, alólírt szintársulati bizottsági elnökhöz, e hirdetésnek, a Kassán megjelenő „Színészeti Közlöny”-ben való harmadszori közzétételétől számítandó négy hét alatt juttatni sziveskedjenek.

A színházi bizottság részéről egyelőre következő feltételek, illetve kedvezmények közöltenek:

1. A társulat, ugy számra mint képességre nézve az általános műgényeknek megfelelő legyen.
2. a társulathoz, különösen „operettek” előadására képzett tagokkal kell bírnia, főszerepek tekintetében az operettek; s főszerep-vígjátékokra;
3. a társulat, a működés sikere és művészet-höz mért arányban, bizonyos segélyezésben fog részesítettni;

4. a társulat működése, műsorozatának megállapítása, tagok szerződését, elbocsátása s a helyi arány meghatározása — a színházi bizottság ellenőrzése alatt áll. A közelebbi feltételek s a jogok kölcsönös gyakorlása — szerződésileg fog megállapitattni;

5. a társulat, a városi, jól felszerelt, újból kijavított állandó színházi épületben tartja színházi előadásait, ezekért díjt nem fizet, s a fűtést, úgy a színházban, mint annak mellékhelyiségeiben ingyen kapja.

Kelt Besztercebányán, a „színházi bizottság” 1882-ik évi január 19-én tartott üléséből.

Seyfried József,

bizottsági elnök.

Kubinyi Sándor,

bizottsági jegyző.

Pályázat.

A székesfehérvári színházi részvénytársulat tulajdonát képező színház, az 1882. évi október 15-től 1883. évi virágvasárnapig terjedő időnyre bérbe fogván adatni, felhivatnak mindazon magyarországi dráma-, népszümmű- és operette előadásokra alkalmas társulattal bíró szintársulatok, kik ezen színházat elnyerni öhajjtják, miszerint kellőleg felszerelt kérvényeiket legkésőbb f. évi február 20-ik napjáig alólírttól benyújtani el ne mulasztják. A feltételek alólírttól bármikor betekintheők.

Kelt a székesfehérvári színházi társulathoz 1882. évi január 17-én tartott igazgatósági üléséből.

Dwelly Rezső,

r. társulati jegyző.

Megbízások tára.

Azonnal mehetnek.

Sugó vagy segédszínész. — Kárdalnok és segédszínész. — Szerelmes és társalgási. — Két másodoperette és népszümmű-énekes (kisebb társulathoz) Komikus és operette buffó. — Segédszínész másodkomikus. — Népszümmű-énekes és kedélyes apa (kis. társ.-hoz.) Fiatal hősnő és drámai szende. — Betanult karnő. — Kellékes és színházposztó. — Festő és díszmester. — Operette és népsz. énekesnő. — Szende és társalgási.

Ajánkozik vendégszerepekre egy elsőrendű operette énekesnő.

Keresünk

egy ruhátárnokot és szabót, husvétől kezdve, esetleg rögtön is elfoglalhatja helyét, egy elsőrendű szintársulathoz, kiknek rendezett ruhátára van. Gyakorlott, és szorgalmas egyénre van szükség. Ajánkozások, e lapok szerkesztőségéhez intézendők.

Továbbá keresünk: Mezey János dal-társulathoz vidékre két énekesnőt és egy jól zongorázó karmestert fixum fizetésre. Helyüket azonnal elfoglalhatják.

Nagy társulathoz egy gyakorlott karmestert, a ki rögtön mehet. Gyors jelentkezést kérünk.

Felhívások.

I.

Alólírt tisztellett felszólítom a magyar színészet mindazon tagjait, kik hozzám szerződni öhajtanak nyáron Nagyváradra, télen Aradra, sziveskedjenek velem feltételeiket tudatni, mel-keelve repertoirt és fényképet.

Arad, 1882. január 25.

Mannsberger Jakab,

az aradi szintársulati egyesület művezető-igazgatója.

II.

Felhívom a vidéki színészet mindkét nembeli tagjait közül azokat, kik f. évi virágvasárnapon, 1883. virágvasárnapig, nagyobb színházhoz, hozzám szerződni akarván operette, dráma, népszümmű és vígjátéka, erre vonatkozó ajánlataikat szerepjegyzékük s a mennyiben előttem ismeretlenek volna-nak arcképeikkel együtt f. évi február hó 16-ig Lugosra, ezimemre küldeni sziveskedjenek.

B. Polgár Gyula,

színházigazgató.

III.

Tisztellett felhívom a vidéki színészet férfi és női tagjait, kik hozzám szerződni öhajtanának, sziveskedjenek leveleikkel felkeresni Velencezén (Fehérmegye).

Horváth Ferencz,

színházigazgató.

IV.

Alólírt fixumos szintársulathoz keres társulathoz egy szerelmes színész 35 frt. egy társalgási anyát 40 frt és két fiatal segédszínésznőt (ésinos külsővel) 25—25 frt gagera. Akik tehát szintársulatokhoz szerződésileg lekötve nincsenek s hozzám szerződni hajlandók volna-nak, sziveskedjenek ajánlataikat hozzám Zomborba beküldeni. A helyek azonnal elfoglalhatók.

Zombor, 1882. január hó.

Jakabffy Gábor s. k.,

színházigazgató.

V.

Felhívom a vidéki színészet mindkét nembeli tagjait, kik virágvasárnapon kezdve, igen mérsékelten, de biztos fixum fizetésre dráma, vígjáték, népszümmű és operette társulatomhoz szerződni öhajtanak, sziveskedjenek szerény feltételeikkel, f. évi február hó végéig felkeresni.

Rév-Komárom, 1882. január hó 25.

Balog Alajos,

színházigazgató.

VI.

Alólírt fixumos igazgató keres egy népszümmű-énekesnőt, egy népszümmű-énekest és egy sugót. A kik tehát máshová kötelezve nincsenek s hozzám szerződni hajlandók volna-nak, sziveskedjenek ajánlataikat hozzám Fogarasra beküldeni. Az említett helyek azonnal elfoglalhatók.

Fogaras, 1882. jan. 27.

Nyéki János,

színházigazgató.

VII.

Alólírt szintársulathoz tisztellett felhívom az összes magyar színészet női és férfi tagjait, kik hozzám virágvasárnapon egy évre szerződni öhajtanak; sziveskedjenek feltételeikkel B.-Csabán felkeresni; ismeretlenektől arcképet kérek.

Kelt B.-Csabán, 1882. január 31-én.

Bánfalvy Béla,

színházigazgató.

Eladó könyvtár

tudunk, mely 200 színdarabot foglal magában. A venni szándékoznak, a darabok ezimeinek jegyzéke, két postabélyeg beküldése után, lapunk kiadóhivatala által megküldetük. A darabokhoz, többnyire szerepek is vannak.

Kiadótulajdonosok: K. J. és L. M.